

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/95/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121320783
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121320783.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovvej a členov senátu JUDr. Evy Fulcovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcu: AC Bratislava, spol. s. r. o., so sídlom Harmincova 2/B, Bratislava, IČO: 45 630 917, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: MAXPNEU-SERVIS, s. r. o., so sídlom Kopčianska 20, Bratislava, IČO: 45 939 179, o zaplatenie 2.182,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B5-29Cb/167/2021 - 101 zo dňa 08.02.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava III č.k. B5-29Cb/167/2021 - 101 zo dňa 08.02.2024 v časti jeho II. a III. výroku zrušuje a vec vracia v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania za obdobie od 29.08.2020 do 04.09.2020 a paušálnu náhradu nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky, druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.182,31 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.373,39 € od 29.08.2020 do 04.02.2021, vo výške 9 % ročne zo sumy 2.273,39 € od 05.02.2021 do 26.02.2021, vo výške 9 % ročne zo sumy 1.789,29 € od 27.02.2021 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 393,02 € od 05.09.2020 do zaplatenia. Tieto nároky si žalobca uplatnil titulom nezaplatených častí faktúr za opravu motorového vozidla žalovaného.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„10. Procesná obrana žalovaného v spore bola založená na tom, že zostatok fakturovaných súm vo výške 2.373,39 eur a vo výške 393,02 eur bol uhradený zo strany bývalého zamestnanca žalovaného I. E., pričom na podporu svojho tvrdenia žalovaný predložil výpisy z účtu.

10.1. Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že v prospech účtu žalobcu IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý bol uvedený na faktúrach žalobcu z 27. augusta 2020 a zo 4. septembra 2020, boli z účtu patriaceho I. E. IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX realizované platby v sume 2.373,39 eur s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXX a v sume 393,02 eur s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXX.

10.2. Súd poukazuje na to, že platba v sume 2.373,39 eur predstavuje zostatok zo sumy fakturovanej žalobcom faktúrou č. 201 15335 po úhrade sumy 10.666,93 eur zo strany Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., pričom predmetná platba bola označená variabilným symbolom XXXXXXXXX, ktorý sa zhoduje s označením žalobcom vystavenej faktúry. Je tak zrejmé, že platba v sume 2.373,39 eur, ktorá bola podľa predloženého výpisu z účtu zrealizovaná, predstavovala úhradu faktúry č. 201 15335. Nárok žalobcu v sume 2.373,39 eur vyplývajúci z faktúry č. 201 15335 tak podľa názoru súdu pri zohľadnení predložených dôkazov zanikol k 4. septembru 2020.

10.3. Platba v sume 393,02 eur predstavuje zostatok zo sumy fakturovanej žalobcom faktúrou č. 201 15440 po úhrade sumy 1.965,09 eur zo strany Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., pričom predmetná platba bola označená variabilným symbolom XXXXXXXX, ktorý sa zhoduje s označením žalobcom vystavenej faktúry. Je tak zrejmé, že platba v sume 393,02 eur, ktorá bola podľa predloženého výpisu z účtu zrealizovaná, predstavovala úhradu faktúry č. 201 15440. Nárok žalobcu v sume 393,02 eur vyplývajúci z faktúry č. 201 15440 tak podľa názoru súdu pri zohľadnení predložených dôkazov zanikol k 4. septembru 2020.

10.4. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že celá žalobou uplatnená istina zanikla splnením k 4. septembru 2020.

11. Ak žalobca v replike tvrdil, že od žalovaného vyššie uvedené plnenie neprijal, a že eviduje len čiastočné platby v súhrnnej výške 584,10 eur, tak súd uvádza, že svoje tvrdenie žalobca nepodložil žiadnymi dôkazmi, pričom v situácii, keď žalovaný svoje tvrdenie o úhrade žalobou uplatneného nároku preukázal výpismi z účtu o zrealizovaných platbách, nemohol súd pri svojom rozhodovaní vychádzať z predmetného ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu.

11.1. Žalobca je v celom konaní kvalifikovane zastúpený advokátom, a preto si musel byť vedomý svojej povinnosti preukázať tieto tvrdenia riadne a včas. Podľa názoru súdu bol žalobca povinný už v replike, resp. najneskôr bez zbytočného odkladu po doručení predvolania na pojednávanie (t. j. dňa 30. októbra 2023) označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, napríklad v podobe výpisu z účtu žalobcu z rozhodného obdobia. Taktiež, ak žalobca tvrdil, že žalovaný realizoval v prospech žalobcu len čiastočné úhrady v celkovej výške 584,10 eur, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať, aby mohol súd ustáliť, aké plnenie mal žalovaný poskytnúť žalobcovi a či tvrdenia žalobcu uvádzané v spore zodpovedajú skutočnosti.

11.2. Súd aj s poukazom na vyššie uvedené nemohol akceptovať žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania, za účelom dodatočného predloženia dôkazov na preukázanie jeho tvrdení z repliky, keďže tieto mohol a mal predložiť už v replike, resp. v dostatočnom predstihu pred nariadeným termínom pojednávania. ....

12. Vyhoveniu žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania bráni podľa názoru súdu aj sudcovská koncentrácia konania upravená v ustanovení § 153 ods. 1 C. s. p....

...

14. Nad rámec už uvedeného musí súd prisvedčiť tvrdeniu žalovaného na pojednávaní, že ak by nebola cena diela uhradená v celom rozsahu, žalobca by mu opravené motorové vozidlo nevydal. Súd v tejto súvislosti odkazuje na to, že Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd vo vzťahu k Mestskému súdu Bratislava III považuje v rámci svojej rozhodovacej praxe za všeobecne známu skutočnosť (notorieta), že v prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy (k tomu vid' napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2023, sp. zn. 3Cob/86/2023 a z 15. novembra 2023, sp. zn. 3Cob/94/2023). Preto na túto všeobecne známu skutočnosť súd odkazuje a považuje za nelogické, aby žalobca vydal žalovanému motorové vozidlo, ak nemal uhradenú celú cenu opravy, o to viac v situácii, keď s plnením z faktúry č. 201 15335 v sume 2.373,39 eur bol žalovaný k 4. septembru 2020 (ku dňu ukončenia druhej opravy) v omeškaní. Ak by reálne žalobca neevidoval úhradu v sume 2.373,39 eur, motorové vozidlo by žalovanému nevydal, ale naopak by si uplatnil zádržné právo na zabezpečenie svojej splatnej pohľadávky.

15. Vzhľadom k tomu, že žalobca riadne a včas uplatnenými dôkaznými návrhmi nepreukázal svoje tvrdenia, žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v replike, mohol vychádzať iba z listinných dôkazov tvoriacich súčasť súdneho spisu, z ktorých vyplýva zánik nároku žalobcu splnením k 4. septembru 2020.

16. V rámci svojho rozhodovania musel súd zohľadniť, že suma 2.373,39 eur vyplývajúca z faktúry č. 201 15335 bola uhradená dňa 4. septembra 2020, hoci splatnosť predmetnej faktúry bola 28. augusta 2020, v dôsledku čoho sa žalovaný dostal do omeškania s plnením sumy 2.373,39 eur k 29. augustu 2020. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa predpisov obchodného práva pri aplikácii ustanovenia § 369 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z. vo výške 9 % ročne po dobu vzniknutého omeškania až do zániku hlavného záväzku. Žalobca tak má voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.373,39 eur od 29. augusta 2020 do 4. septembra 2020.

16.1. Žalobca má taktiež nárok aj na uplatnenú paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur podľa ustanovenia § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 2 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ako následok za omeškanie s plnením peňažného záväzku súvisiaceho s poskytnutím služby za odplatu v obchodnom záväzkovom

vzťahu, keď oneskorená (po dátume splatnosti) platba žalovaného založila vznik nároku žalobcu na predmetné žalobou uplatnené príslušenstvo pohľadávky.

17. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.373,39 eur od 29. augusta 2020 do 4. septembra 2020 a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur (výrok I.).

17.1. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

18. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 2 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že konaní prevažne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli (výrok III.) [k tomu viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018 publikované ako judikát v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 pod R 72/2018].“

4. Súd prvej inštancie vec v merite právne posúdil podľa ustanovení § 536 ods. 1, ods. 2, § 548 ods. 1, § 324 ods. 1, ods. 2 a § 339 ods. 1 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník (ObZ).

5. Proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B5-29Cb/167/2021 - 101 zo dňa 08.02.2024 podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal vydaný rozsudok v časti jeho II. a III. výroku. Žalobca vymedzil odvolacie dôvody ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) /nesprávne skutkové zistenia/a písm. h) / nesprávne právne posúdenie veci/ CSP.

6. Uplatnené odvolacie dôvody videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu záveru. Poukázal na to, že žalovaný v rámci svojej procesnej obrany predložil ako dôkaz príkazy k úhrade, ktorými preukazoval splnenie záväzku, pričom súd I. inštancie tieto príkazy k úhrade nesprávne vyhodnotil ako výpisy z účtu preukazujúce splnenie záväzku žalovaného, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne závery. Žalobca tvrdil, že žalovaným predložené príkazy, predstavujú pokyn klienta banke k realizovaniu transakcie z účtu, nepredstavujú však potvrdenie o zrealizovaní platby. Navyiac predložené príkazy k úhrade majú len informatívny charakter a neslúžia na právne účely tak, ako je na nich priamo uvedené. Pokiaľ žalovaný v rámci svojej procesnej obrany tvrdil skutočnosti, z ktorých pre seba vyvodzoval priaznivé dôsledky, bol povinný tieto skutočnosti preukázať predložením hodnoverných dôkazov, napr. riadnymi výpismi z účtu s údajmi o zrealizovaných transakciách, čo neučinil.

7. Žalobca zdôraznil, že v replike k odporu žalovaného poprel prijatie týchto plnení, pričom poukázal na to, že sa jedná o príkazy k úhrade, ktoré nepreukazujú, že skutočne došlo k plneniu.

8. Pokiaľ súd I. inštancie v odseku 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca tvrdenie o neprijatí dotknutého plnenia nepreukázal, k tomu žalobca uviedol, že v rámci negatívnej dôkaznej teórie objektívne nie je možné preukázať nič, čo neexistuje. Podporne odkázal na uznesenie NSSR z 31.05.2010, sp.zn. 6Cdo/81/2010. Žalobca naopak tvrdil, že to bol žalovaný ktorý na jeho tvrdenia, popierajúce argumentáciu žalovaného, nereagoval.

9. Poukázal aj na to, že správanie sa žalovaného, ktorý svoj záväzok z titulu nezaplatených žalovaných faktúr čiastočne plnil v sume 584,10 € platbou v sume 100,00 € dňa 04.02.2021 a platbou v sume 484,10 € dňa 26.02.2021, je v príkrom rozpore s jeho tvrdením o splnení celého záväzku a rovnako tak zistením súdu I. inštancie. K argumentácii súdu I. inštancie v odseku 11.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalobca nepreukázal, aké plnenia mu žalovaný poskytol a či zodpovedajú jeho tvrdeniam v spore žalobca poukázal na to, že žalovaný jeho tvrdenie o čiastočnom plnení, (ktoré má navyiac povahu uznania záväzku v zmysle ust. § 323 ods. 2 ObZ v spojení s ust. § 407 ods. 3 ObZ, na čo súd I. inštancie vôbec neprihliadol, čo zakladá vadu nesprávneho právného posúdenia), nevyvrátil ani nepoprel, preto sa toto tvrdenie o čiastočnom plnení považuje za nespornú skutočnosť v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP.

10. K argumentácii súdu I. inštancie v odseku 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorú označil súd za notoriu žalobca uviedol, že v posudzovanom spore sa nejednalo o nezaplatenú celú cenu opravy vozidla, ktorá mala brániť jeho vydaniu. Faktúry za opravu boli v prevažnej časti zaplatené a neuhradené časti faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom konania predstavovali len zostatky na nezaplatenej DPH a spoluúčasť. Navyiac je vylúčené, aby k 04.09.2020, čo bol dátum vydania vozidla, evidoval žalobca pohľadávku z opravy za uhradenú v celosti, keď k danému dátumu žalovaný predložil len príkazy k úhrade banke odlišnej od banky, v ktorej má účet žalobca, pričom záväzok platený prostredníctvom banky sa považuje za splnený až pripísaním sumy peňažného záväzku na účet veriteľa v zmysle ust. § 339 ods. 2 ObZ.

11. Zo skôr uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zmenil tak že časti žaloby, ktorá bola napadnutým rozsudkom zamietnutá vyhovie v plnom rozsahu. Zároveň si proti žalovanému uplatnil náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Ďalšie vyjadrenia súdu doručené neboli.

14. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

15. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

19. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

21. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

23. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Súd by mal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

24. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie správne posúdil vzťah medzi účastníkmi konania ako obchodnoprávny a uplatnený nárok aj správne podradil pod ustanovenia ObZ o zmluve o dielo.

25. Jedným z odvolacích dôvodov žalobcu bolo nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, ktorý odvolací dôvod žalobca odvodzoval iba z nesprávnosti výsledku napadnutého rozhodnutia súdu. Neuviedol však v čom konkrétne by malo nesprávne právne posúdenie veci spočívať, preto odvolací súd tento odvolací dôvod nemohol vyhodnotiť ako správne uplatnený.

26. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) /nesprávne skutkové zistenia/ odvolací súd uvádza, skutkový stav, ako ho deklaroval v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie zo súdneho spisu nevyplýva.

27. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

28. Podľa § 150 ods. 1 CSP /Skutkové tvrdenia/, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP /Popretie skutkových tvrdení protistrany/, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

31. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že skutkový stav je v priebehu konania vytváraný prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany. V prejednávanej veci žalobca v rámci procesného útoku (v podanej žalobe) uplatnil skutkové tvrdenie o tom, že žalovaný mu na účely doplatenia dotknutých platieb poskytol dve platby, a to platbu vo výške 100,- dňa 04.02.2021 a platbu 484,10 € dňa 26.02.2021. Žalovaný uvedené skutkové tvrdenie žiadnym spôsobom nepoprel, preto je toto tvrdenie žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP nesporné. Záver súdu prvej inštancie, že z tohto ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu nemohol vychádzať, odporuje ustanoveniu § 151 ods. 1 CSP. V nadväznosti na to, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie sa s označenými platbami v napadnutom rozhodnutí riadne nevyšporiadal.

32. Vo vzťahu otázky k zaplata žalovanej sumy súd prvej inštancie nekriticky prevzal do svojho rozhodnutia argumentáciu žalovaného bez toho, aby ju podrobil testu základnej logiky. Vôbec sa nevyšporiadal so súvisiacou argumentáciou žalobcu o tom, že doklady predložené žalobcom sú iba príkazmi na úhradu a nie výpisom z účtu. Následne tieto doklady súd prvej inštancie v rozpore s ich obsahom prehlásil výpismi z účtu, čo z ich obsahu nevyplýva.

33. V nadväznosti na nesprávne skutkové vyhodnotenie listín, z ktorých obsahu nevyplýva, že sa jedná o výpisy z účtu, súd prvej inštancie nesprávne preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, navyše od neho požadujúc preukázanie niečoho, čo sa nestalo (že mu platby na jeho účet neboli pripísané). O tejto otázke je potrebné súhlasiť so žalobcom, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (tzv. negatívna dôkazná teória).

34. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť účastníka v spore. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. V dôkaznej povinnosti existujú výnimky. Jednou je tzv. negatívna dôkazná teória, na ktorú aj navrhovateľ poukazuje v odvolaní. Vychádza z toho, že nemožno od účastníka spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti, keď typickým príkladom negatívneho skutkového tvrdenia je, že odporca nezaplatil. Vtedy dochádza k preneseniu dôkazného bremena na odporcu aj napriek tomu, že ide o tvrdenie navrhovateľa. Odporca potom musí preukázať, že zaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bolo zaplatené, sa teda presúva na odporkyňu. (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/720/2014 zo dňa 07. 10. 2014).

35. Pokiaľ sa žalovaný proti žalobe bránil tvrdením, že pôžičku vrátil v celom rozsahu, bolo jeho povinnosťou toto svoje tvrdenie preukázať. Na jeho preukázanie predložil písomné potvrdenie o vrátení celej pôžičky v neoverenej fotokópii. Nemožnosť predloženia originálu tejto listiny odôvodnil tým, že mu bol odcudzený pri vlámaní sa do jeho firmy. Pokiaľ žalobca poprel pravosť predloženej neoverenej fotokópie potvrdenia označiac ho za podvrh, nedošlo tým podľa názoru dovolacieho súdu k presunu, resp. k prerozdeleniu dôkazného bremena, v tom zmysle, že by žalobcovi vznikla povinnosť preukázať svoje tvrdenie, že listina nie je pravá. U súkromných listín je treba rozlišovať ich pravosť, teda skutočnosť, že súkromná listina pochádza od toho, kto je nej uvedený ako vystaviteľ, a správnosť, t.j. pravdivosť. Ak vystaviteľ popiera pravosť súkromnej listiny, leží dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedených vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Bolo preto povinnosťou žalovaného preukázať pravosť predloženej listiny, teda to, že potvrdenie o vrátení pôžičky v celom rozsahu bolo skutočne vystavené žalobcom. Tento záver možno vyvodiť aj uplatnením spomínanej tzv. negatívnej dôkaznej teórie na danú situáciu. Žalobca tým, že poprel pravosť predloženej listiny v podstate tvrdil, že ju nikdy nevystavil, teda tvrdil jej neexistenciu. Preukázanie reálnej neexistencie listiny nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, lebo podľa uvedenej teórie

sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 13/2009 zo dňa 24.02.2010).

36. V prejednávanej veci nebolo sporné poskytnutie služieb zo strany žalobcu, ich cena ani jej splatnosť. Spornou otázkou bolo iba to, či zo strany žalovaného došlo k zaplateniu dotknutých služieb. Dôkazné bremeno o tejto skutočnosti ležalo na žalovanom. Ak žalovaný predložil kópie dokladov tvrdiac, že sa jedná o doklady, preukazujúce zaplatenie poskytnutých služieb (príkazy na úhradu) a žalobca prijatie platieb na základe týchto dokladov odôvodnene poprel, dôkazné bremeno o zaplatení faktúr zostalo na žalovanom, keďže na základe negatívnej dôkaznej teórie od žalobcu nemožno spravodlivo požadovať, že žalovaný mu pohľadávku, ktorá je predmetom konania, nezaplatil.

37. Ak súd prvej inštancie vyhodnotil príslušné doklady ako výpisy z účtu, napriek námietkam žalobcu, že sa jednalo iba o príkazy na úhradu, mal sa súd prvej inštancie s týmito námietkami žalobcu vysporiadať.

38. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobca už vo vyjadrení k podanému odporu uviedol dôvody, pre ktoré k realizácii platieb, na základe príkazov na úhradu, predložených žalovaným nedošlo (blokácia alebo nedostatok finančných prostriedkov na účte, z ktorého s mali prevody realizovať). Ani tieto skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný účinne (ani inak) nepoprel, a súd prvej inštancie sa s týmito nespornými skutkovými tvrdeniami v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal.

39. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je z vyššie uvedených dôvodov nepreskúmateľné, pričom nešlo o nedostatok, ktoré by mohol odstrániť tento súd pre takmer absentujúce odôvodnenie rozhodujúcich otázok, odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP rozhodol o vrátení veci v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

40. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, tak aby obsahovalo odôvodnenie všetkých rozhodujúcich otázok a spĺňalo tak kritériá preskúmateľnosti. Riadne sa vysporiada s tým, aké skutkové tvrdenia v konaní uplatnili strany konania, ktoré z uplatnených skutkových tvrdení boli sporné (popreté) a v nadväznosti na to aj s tým, či došlo k účinnému popretiu k niektorému zo skutkových tvrdení. Opätovne zhodnotí aj obsah predložených listinných dôkazov, a to v súlade s kritériami, vymedzenými v ustanovení § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.)

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu nadriadeného súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).